Cu sau fără burete?

PALETA CU BURETE FAVORIZEAZĂ JOCUL OFENSIV

Lumea tenisului de masă era alarmată după campionatele mondiale de la Bombay. Cîştigătorul probei masculine de simplu era japonezul Satoh, care juca cu o paletă acoperită cu burete. Majoritatea specialiştilor de atunci spuneau că nu există nici o „armă" contra acestui gen de paletă.

In prezent aproape 30 la sută dintre jucători utilizează astfel de palete. Totuşi vîlva puternică de după Bombay a mai scăzut oarecum. Majoritatea jucătorilor au învăţat cum să folosească paleta cu burete, mai bine zis s-au obişnuit să joace cu burete şi să facă faţă adversarilor care folosesc palete cu burete.

Cea mai mare greutate în jocul contra „buretelui" a fost şi este, după părerea mea, returul de serviciu. Ca să poţi răspunde cu succes un retur de serviciu, este necesar să loveşti mingea din semizbor, sau să laşi ca mingea să aibă o traectorie mai lungă, ca să-şi mai piardă din efect, să iasă în afara mesei de joc şi apoi să se execute lovitura.

La loviturile ofensive este necesară o mare concentrare a atenţiei. La unele mingi se poate răspunde cu mult efect din paleta cu burete la semi-înălţime, mingi care par foarte favorabile pentru atac. O cît de mică neatenţie duce deseori la ratarea loviturilor. Asemenea mingi trebuie lăsate, pînă cînd ajung la înălţimea maximă şi apoi lovite. In momentul acesta mingea nu mai are atîta efect şi poate fi mai bine dirijată.

Contra unui adversar cu paletă cu burete, în jocul de apărare mingile trebuie „tăiate" foarte tare, iar în atac trebuie acţionat cu lovituri puternice, decisiv, fără tendinţă de lift.

Practicarea unui joc modern cu burete (apărare, atac şi contra atac de pe ambele părţi) presupune o tehnică foarte avansată. Nu sînt de părerea acelora care susţin că succesele anumitor jucători care întrebuinţează palete cu burete, se datoresc numai buretelui, pentru că ei trebuie să posede şi o tehnică înaltă.

Paleta cu burete avantajează cred eu, jocul ofensiv, iar stopurile (mingile „scurte") capătă, datorită buretelui, o eficacitate neîntîlnită la paletele cu cauciuc obişnuit. In plus se poate practica un joc foarte variat.

Singurul dezavantaj pe care îl aduce acoperirea paletei cu burete este faptul că siguranţa în joc se formează mult mai greu.

In orice caz, după părerea mea, jocul cu paleta cu burete nu frînează progresul tenisului de masă. Din contră îi dă un plus de eficacitate. De cînd s-a introdus paleta cu burete concepţia ofensivă în tenisul de masă s-a dezvoltat în foarte mare măsură şi nu cred ca vreodată să fie interzis acest gen de paletă.

TIBERIU HARAŠZTOSI
maestru al sportului

Sezonul atletic al anului 1955 (I)

ERARHIA VALORICĂ A ŢĂRILOR EUROPENE...

Dacă în alţi ani puteam vorbi, în această perioadă, despre încheierea sezonului atletic competiţional în Europa, anul acesta întrecerile continuă încă, deşi ne aflăm la începutul lunii decembrie. Atleţii finlandezi selecţionaţi pentru Olimpiadă se află în cantonament în Spania, la Barcelona. Lor li s-a alăturat şi suliţaşul francez Michel Macquet, considerat ca o mare „speranţă" pentru Melbourne. Lotul atleţilor din R. F. Germană întreprinde un turneu de concursuri prin Africa de Sud. Valoroşii semifondişti ai Ungariei se pregătesc să străbată cei 17.000 de km. care despart Budapesta de Sidney, pentru a lua parte la mai multe întreceri în Australia, alături de alţi atleţi europeni ca Gordon Pirie, Briand Hewson, Roger Moens şi, bineînţeles alături de atleţii australieni Dave Stephens, Pat Clohessy, Dave Power, s. a. In acelaşi timp, atleţii cehoslovaci mai concurează încă, dar pe malul Adriaticei la Split în Iugoslavia, iar italianul Consolini obţine, după o activitate de 17 ani, cel mai bun rezultat al său aruncînd discul peste 57 m.

Şi totuşi, — în mod oficial — sezonul marilor competiţii a luat sfîrşit, astfel că majoritatea ziarelor de sport din Europa publică în momentul de faţă concluziile lor asupra desfăşurării acestui sezon. Astfel, unul din cititorii ziarului „Les Sports" din Bruxelles s-a adresat redactorului de atletism al ziarului pentru a-l consulta într-o problemă mereu actuală: erarhia valorilor atletice ale ţărilor europene. In general, în întocmirea unei asemenea erarhii pe acest an, se ţine seama de rezultatele celor 71 de meciuri inter-ţări (masculine şi feminine) disputate în sezonul încheiat. Trebuie să arătăm că un număr atît de mare de meciuri nu a avut loc nicicînd în Europa. In acelaşi timp, trebuie să spunem, că este destul de greu de stabilit un criteriu unic şi obiectiv de clasificare a valorii ţărilor europene.

Totuşi, iată ce-i răspunde André Greuze, redactorul lui „Les Sports", cititorului despre care aminteam: *„Socotesc că sub raportul clasamentelor este preferabil de a împărţi ţările în diferite grupe. Cum în Europa există 28 de federaţii afiliate la I.A.A.F. împărţirea acestora, în patru grupe, pare să fie cea mai echitabilă. După părerea mea, iată această scară a valorilor: grupa A: 1. U.R.S.S.; 2. Ungaria; 3. Anglia; 4. R. F. Germană; 5. Finlanda; 6. Suedia; 7. Polonia; grupa B: 8. Cehoslovacia; 9. Romînia; 10. Franţa; 11. Iugoslavia; 12. Norvegia; 13. Italia; 14. Bulgaria; grupa C. 15. Belgia; 16. Elveţia; 17. Danemarca; 18. Turcia; 19. Grecia; 20. Austria; 21. Olanda; grupa D: 22. Islanda; 23. Luxemburg; 24. Saar; 25. Spania; 26. Portugalia; 27. Irlanda; 28. Albania".*

André Greuze arată că în clasament nu figurează R. D. Germană, deoarece federaţia acestei ţări nu este afiliată la I.A.A.F., dar ca valoare reală el o clasează în grupa B. Este interesantă opinia ziaristului belgian şi în ceea ce priveşte marile concursuri internaţionale, pe care le socoteşte de cea mai mare importanţă pentru dezvoltarea atletismului. In sezonul anului 1955, el consideră că au existat trei mari competiţii: concursul internaţional de la Moscova, Festivalul de la Varşovia şi mai ales Campionatele internaţionale ale Romîniei.

Şi ziarul „Deutsches Sport Echo" clasifică ţările europene după rezultatele meciurilor din acest an. Iată aceste clasamente: *femei: grupa I:* 1. U.R.S.S.; 2. R.D.G.; 3. Anglia; 4 R. F Germană; *grupa II:* 5. Ungaria; 6. Italia; 7. Polonia; 8. Romînia; 9. Franţa; 10. Cehoslovacia; *grupa III:* 11. Olanda; 12. Bulgaria; 13. Suedia; 14. Austria; *grupa IV:* 15. Iugoslavia; 16. Finlanda; 17. Danemarca; 18. Elveţia; 19. Norvegia; 20. Belgia; *bărbaţi: grupa* I: 1. U.R.S.S.; *grupa II:* 2. Ungaria; 3. Anglia; 4. R. F. Germană; 5. Cehoslovacia; 6. Finlanda; *grupa III:* 7. Polonia; 8. Suedia; 9. Franţa; 10. R. D. Germană; 11. Norvegia; 12. Romînia; 13. Iugoslavia; *grupa IV:* 14. Italia; 15. Bulgaria; 16. Belgia; 17. Elveţia; 18. Danemarca; 19. Olanda; 20. Grecia.

Cît mai multe concursuri amicale la haltere

Mai sînt puţine zile pînă la începerea campionatelor de haltere pe echipe. In vederea acestui important eveniment colectivele sportive au început să se pregătească temeinic. In Capitală şi în unele oraşe din provincie halterofilii se antrenează cu multă conştiinciozitate. In Bucureşti, de pildă, în afară de colectivele fruntaşe C.C.A. şi Dinamo, o frumoasă activitate desfăşoară şi colectivele Flamura roşie, Ştiinţa, Progresul şi Voinţa. Acesta din urmă, deşi recent înfiinţat şi alcătuit din elemente tinere, se pregăteşte cu multă atenţie sub conducerea antrenorului Pierre Eremia.

Pentru ca întrecerile din cadrul campionatului să-i găsească bine pregătiţi, halterofilii au luat parte la concursuri cu caracter amical organizate fie de colective, fie de reprezentativele de oraş. In aceste întreceri concurenţii cîştigă atît de necesara rutină de concurs iar în plus, antrenorii pot verifica stadiul de pregătire al elevilor lor. In Capitală, asemenea întreceri cu caracter amical au fost organizate de către Dinamo, Flamura roşie şi Ştiinţa. Ultima a organizat recent un reuşit concurs rezervat începătorilor, concurs care a contribuit la popularizarea acestei discipline sportive în rîndul studenţilor.

După cum ne transmite corespondentul nostru Nicolae Köhalmi, la Oradea a avut loc o competiţie inter-oraşe la care au participat reprezentativele oraşelor Arad, Oradea şi Reşiţa. Intîlnirea triunghiulară a fost cîştigată de reprezentativa oraşului Oradea care a totalizat 1662,5 kg., urmată de Arad cu 1615 kg. şi Reşiţa cu 1605 kg. După cum se vede, diferenţele sînt destul de mici, ceea ce înseamnă că echipele au fost de forţe egale. Cîţiva halterofili, ca Dumitru Ban, Iosif Mihele (Oradea), Heiberger şi Nistor (Arad), Tokar şi Mărăşescu (Reşiţa) au obţinut rezultate promiţătoare, fapt care dovedeşte că antrenorii lor, Iosif Cirela, Dumitru Bejan şi Gh. Palişka, muncesc cu multă seriozitate. Iată un frumos exemplu oferit de cîteva colective şi comisii orăşeneşti care se preocupă de dezvoltarea şi popularizarea acestei discipline sportive. Ce se face însă în alte oraşe? La Iaşi, Craiova, Cluj şi altele? Oare nu s-ar putea organiza asemenea întreceri între reprezentativele oraşelor Cluj — Oraşul Stalin; Galaţi — Iaşi; Craiova — Timişoara şi Reşiţa? Desigur că da. Comisiile orăşeneşti din aceste oraşe dovedesc însă o lipsă de preocupare pentru asemenea iniţiative. Şi, din păcate, această inerţie se va reflecta în comportarea halterofililor din respectivele centre, la apropiatul campionat republican, în care şansele de afirmare vor fi numai de partea celor care s-au pregătit temeinic...

(I. O.)

Lupta rămîne strînsă în campionatul republican de şah

Se poate spune, cu drept cuvînt, că acest campionat este unic în felul lui. Pentru a ilustra această constatare este suficient să amintim că marţi, la terminarea partidelor întrerupte, deci după 12 runde, numai un punct separa încă pe primul clasat, dr. Troianescu, de cel de al 9-lea.

Liderul avea de jucat cu albele împotriva maestrului Seimeanu. Impotriva fruntaşului clasamentului, Seimeanu a jucat cu o forţă neaşteptată. Deşi rămas cu un pion în minus din deschidere, el a găsit ingenioase posibilităţi de activizare a pieselor sale, creîndu-şi în jocul de mijloc un pion trecut pe coloana „f" foarte ameninţător. Rămas cu regele în centru, Troianescu n-a reuşit să-şi consolideze poziţia în faţa ameninţărilor negrului şi la întrerupere şansele sale de rezistenţă sînt destul de precare. Iată această poziţie, în care a fost înscrisă în plic mutarea 41-a a albului:

Alb (Troianescu): Re1, De2, Tg2, Cd1, p. b2, c3, f4, g3.

Negru (Seimeanu): Rc7, Db3, Td2, Nc5, p.c6, f5 e3.

Inainte de a da rezultatele complete ale rundei de ieri, iată cum s-au terminat partidele întrerupte din rundele precedente: Ciocîltea-Ghiţescu 0-1, Drimer-Rusenescu 1-0, Ghiţescu-Creţulescu $\frac{1}{2}$-$\frac{1}{2}$, Rusenescu-G. Alexandrescu 0-1, Costea-Seimeanu $\frac{1}{2}$-$\frac{1}{2}$, Voiculescu-Troianescu $\frac{1}{2}$-$\frac{1}{2}$, Rusenescu-Troianescu 0-1, Creţulescu-Bălănel 1-0, Reicher-Günsberger $\frac{1}{2}$-$\frac{1}{2}$, Seimeanu-Breazu $\frac{1}{2}$-$\frac{1}{2}$. In fruntea clasamentului Troianescu totalizase 8 puncte, fiind urmat de Bălănel, Ghiţescu, Ciocîltea, Reicher, G. Alexandrescu şi Günsberger, toţi cu cîte 7$\frac{1}{2}$ p.

In afară de partida Troianescu-Seimeanu, runda de ieri a furnizat şi alte întîlniri de deosebit interes. O partidă cu mari complicaţii tactice au jucat R. Alexandrescu şi Ghiţescu. Pe tablă s-au făcut spectaculoase atacuri şi contraatacuri cu sacrificii care onorează pe ambii adversari. Şi poate că pentru mulţi spectatori epilogul acestei partide a constituit o satisfacţie: după ce „furtuna" trecuse, într-o poziţie egală, jucătorii au convenit să-şi împartă punctul.

O preţioasă $\frac{1}{2}$ punct a pierdut Ciocîltea în faţa lui Samarian.

Tot remiză, dar aceasta foarte rapidă (la mutarea 16!), au făcut Costea cu Bălănel.

In faţa fostului lider, timişoreanul Günsberger, aproape tot atît de tînărul Drimer, a înregistrat a doua sa victorie în campionat.

Ca să rămînem la fruntaşii în clasament, trebuie să amintim că G. Alexandrescu a întrerupt în poziţie inferioară la I. Szabo, iar Reicher are 2 pioni în minus la Voiculescu.

Partida Creţulescu-Urseanu a furnizat una din rarele ocazii cînd arbitrii de şah trebuie să intervină în joc. Intr-adevăr, Urseanu (în mare criză de timp) se pregătea să efectueze ultima sa mutare înainte de control, cînd steguleţul ceasului său a marcat depăşirea timpului!

S-au întrerupt partidele Breazu-Halic, cu avantaj care pare decisiv pentru ultimul, şi Rusenescu-Rădulescu, cu material egal.

Clasamentul arată astfel: Troianescu 8 (1), Bălănel, Ghiţescu şi Ciocîltea 8, Reicher şi G. Alexandrescu 7$\frac{1}{2}$ (1), Günsberger 7$\frac{1}{2}$, Halic şi Rădulescu 7 (1), I. Szabo 6$\frac{1}{2}$ (1), Costea şi Creţulescu 6$\frac{1}{2}$, Drimer 6, Samarian 5$\frac{1}{2}$, Urseanu şi R. Alexandrescu 5, Voiculescu şi Seimeanu 4$\frac{1}{2}$ (1), Rusenescu 3$\frac{1}{2}$ (1), Breazu 3 (1).

Astăzi dimineaţă se desfăşoară runda a XIV-a, în care sînt programate următoarele întîlniri: Samarian-Rădulescu, Ciocîltea-Creţulescu, Urseanu-R. Alexandrescu, Ghiţescu-Costea, Bălănel-Breazu, Halic-Troianescu, Seimeanu-Reicher, Voiculescu-G. Alexandrescu, Günsberger-Rusenescu, I. Szabo-Drimer.

R. V.

SUCCESELE PUTEAU FI MAI IMPORTANTE

Competiţiile sportive de masă constituie pentru cei ce le organizează (comitete C.F.S., asociaţii şi colective sportive) un serios examen al capacităţii lor organizatorice. Un astfel de examen a avut de trecut şi asociaţia Recolta, organizatoarea marii competiţii sportive săteşti, Spartachiada de toamnă a satelor.

Consiliul central al asociaţiei a analizat recent — odată cu alte probleme — şi felul în care s-a desfăşurat această importantă competiţie. La şedinţa la care au asistat şi reprezentanţi ai C.C.F.S. şi ai C.C. U.T.M., au luat parte preşedinţii şi responsabilii cu instruirea sportivă în consiliile sportive regionale Recolta. Au prezentat rapoarte activiştii din Regiunea Autonomă Maghiară şi Hunedoara. Ambele rapoarte, ca şi discuţiile purtate, au arătat că, de fapt, prin organizarea Spartachiadei de toamnă, asociaţia Recolta s-a întărit, iar munca activiştilor săi a crescut. La startul întrecerilor de atletism, volei, gimnastică şi trîntă au fost mobilizaţi peste 300.000 de concurenţi, rezultate deosebite obţinîndu-se în regiunile Hunedoara (31.000 participanţi) şi R.A.M. (19.000 participanţi). A crescut simţitor numărul membrilor în colectivele sportive Recolta, ca şi cel al colectivelor aderate la asociaţie. S-a lărgit bază materială a colectivelor sportive prin amenajări de noi terenuri, prin procurarea de noi materiale şi echipamente sportive prin resurse locale. In R.A.M., de pildă, tinerii sportivi au construit prin muncă voluntară, pentru prima dată la noi în ţară, stadioane de tip colhoznic (în raionul Reghin, la Troiţa etc.). Munca de instruire şi de creştere a noi cadre de activişti sau de perfecţionare a celor existenţi a făcut de asemenea parte din preocupările activiştilor sportivi. In regiunea Hunedoara, consiliul sportiv regional Recolta, cu sprijinul comitetului C.F.S., a organizat un curs de şapte zile pentru instructorii sportivi şi un altul de două zile pentru profesorii de educaţie fizică. In comunele Dilja, Miercurea, Apoldul de Sus, Jina şi multe altele din regiunea Hunedoara s-a întărit activitatea secţiilor pe ramură de sport şi s-a lărgit numărul membrilor lor.

Cu toate aceste succese, contribuţia asociaţiei Recolta la organizarea Spartachiadei de toamnă a satelor nu poate fi socotită întrutotul satisfăcătoare. De ce? In primul rînd, pentru că asociaţia Recolta nu a muncit suficient pentru deplina reuşită a competiţiei. Asociaţia a trimis tîrziu materialul propagandistic şi regulamentele. In multe cazuri acestea au ajuns la regiuni odată cu termenul fixat pentru începerea primei etape. Normal, pînă ce ele au fost distribuite în colective termenul a trecut, iar colectivele sportive fie că au organizat tîrziu etapa I, fie că n-au mai organizat-o de loc. Activiştii asociaţiei au ajuns tîrziu pe teren, nu au cuprins în întregime regiunile, iar acolo unde au fost, au făcut treaba în pripă.

Nici comitetul central al sindicatului muncitorilor agricoli nu a sprijinit munca asociaţiei Recolta, mulţumindu-se cu informările pe care le primea de la consiliul central. Mai mult, comitetul central al sindicatului muncitorilor agricoli nu a trasat activiştilor săi care plecau în regiuni cu alte probleme sarcina de a se interesa şi de activitatea sportivă. In schimb, cînd aceştia ajungeau în regiuni, aveau ca „primă grijă" să scoată din munca de fiecare zi pe activiştii asociaţiei şi să-i trimită în comune cu fel de fel de alte probleme, care puteau fi rezolvate foarte bine şi fără aceştia. Exemple? Multe: Galaţi, Craiova, Timişoara, reg. Stalin etc.

Consiliul central al asociaţiei Recolta a cunoscut parte din aceste lipsuri încă înainte de a analiza munca depusă cu prilejul Spartachiadei. Dar, în cadrul şedinţei de analiză lipsurile au fost mai bine conturate. Datoria sa este să nu se mulţumească numai a le înregistra, ci să şi înveţe din ele şi mai ales să ia măsuri concrete pentru evitarea lor în viitoarele acţiuni.

B. M.

SPORT LA ZI

● SCRIMA. — La Satu Mare, în cadrul campionatului pe echipe categoria A, s-au înregistrat următoarele rezultate: **floretă bărbaţi:** Ştiinţa Cluj—C.C.A. 1—15, C.C.A.—Metalul S. Mare 14—2; **spadă:** Ştiinţa Cluj — C.C.A. 6—10, C.C.A.—Metalul S. Mare 10—6; **sabie:** C.C.A.—Ştiinţa Cluj 12—4, C.C.A.—Metalul S. Mare 10—6. Flamura roşie Timişoara a pierdut meciurile de floretă bărbaţi, floretă femei, spadă şi sabie cu echipele C.C.A., Metalul S. Mare şi Ştiinţa Cluj, cu 0—16 prin neprezentare.

● PATINAJ. — Astăzi dupăamiază, la ora 16.30 în sala C.C.A. (Constantin Mille nr. 1), vor rula două filme sportive: **„Valsul pe gheaţă"** şi **„Campionatele europene de patinaj artistic pe 1955"**. Cu această ocazie, antrenorul Alfred Eisenbeiser va face un comentariu privind aspectele tehnice sportive ale filmelor. Sînt invitaţi să participe toţi sportivii din secţiile de patinaj ale colectivelor din Capitală.

In zilele de sîmbătă 3 şi duminică 4 decembrie se va ţine în Capitală, la sediul CCFS, conferinţa pe ţară a Comisiei centrale de hochei pe gheaţă şi patinaj. Lucrările conferinţei încep sîmbătă la ora 16.